

Keltisk astrologi

- en introduktion til keltisk filosofi
og mytologi -

Jette Varn
Fontana Studio

Indhold

[Træer og mennesker](#)

[Myter om månegudinder og hvad der skete med de tidligere matriarkater](#)

[En fortælling om Kelternes vise mænd og kvinder](#)

[Generelle træk for alle trætegn](#)

[Birken. 24. december - 20. januar](#)

[Rønne. 21. januar - 17. februar](#)

[Ask. 18. februar - 17. marts](#)

[Rød-El. 18. marts - 14. april](#)

[Grædepil. 15. april - 12. maj](#)

[Hvidtjørn. 13. maj - 9. juni](#)

[Egen. 10. juni - 7. juli](#)

[Kristtorn. 8. juli - 4. august](#)

[Hassel. 5. august - 1. september](#)

[Vin og brombær. 2. - 29. september](#)

[Vedbend. 30. september - 27. oktober](#)

[Siv / Tagrør. 28. oktober - 24. november](#)

[Hyld. 25. november - 23. december](#)

[Dagen uden navn](#)

[Træernes kraft](#)

[Litteraturliste](#)

TAK

Selv om denne bog har en ret uanseelig størrelse, har den været længe undervejs.

På dansk findes der ikke meget nedskrevet om keltisk mytologi, så jeg har brugt rigtig lang tid på at hoppe rundt i den ene kilde efter den anden.

Der skal derfor lyde en varm tak til mine veninder *Lis Bauer* og *Mia Bagger*, der har kikket mig over skulderen, afsnit for afsnit, eller skulle jeg sige *træ for træ*, kommenteret og støttet undervejs.

En helt særlig tak skal rettes til *Grete Henrichsen*, min dejlige rejsekammerat til Irland og medkursist på et inspirerende seminar på *Kilkenney Druide college*. Man kunne frygte, at lederne af *Kilkenney Druide College* ville vise sig at være "frelste", men irernes vidunderlige humor sætter en effektiv stopper for enhver fundamentalistisk tankegang.

Så de to ledere *Howard* og *Eimear Burke* får hermed et fjernstyret superkram fra Danmark.

En sidste varm tak går til *Gorm Friborg*, som dels har fotograferet mine 13 billeder og dels har påtaget sig at stå for det endelige lay-out af bogen.

Træer og mennesker.

I min barndom var der 2 træer - meget forskellige - som betød noget helt særligt for mig.

Det ene var et kæmpe moreltræ, der stod i mine bedsteforældres have. Når vi kom på sommerferie var de store saftige moreller tæt på at være modne, og det var jo dejligt, men det, der betød allermest var, at det var et godt træ at klatre i. For mig var det som om, træet stod med sit kæmpe grenværk og vinkede Godaw du, når vi kom omkring Sct. Hans.

Jeg skulle bruge en havestol for at nå op til første gaffelgren, men herfra var det let at komme op til endnu en gaffel, hvor man kunne sidde ret ugenert, næsten som at have en hule helt for sig selv.

Dét træ kunne lytte. Var jeg ked af et eller andet, var det som om træet gav mig et kram, og når jeg bare sad der og drømte, duvede bladværket, som om det hørte mine tanker.

Det andet træ var et gammelt piletræ, der voksede i min barndomsvenindes have ved Farum Sø. Træet hældede så stærkt ud over vandet, at mange af grenene lå i vandet, nogle af dem nåede helt ned til bunden. Træet voksede lige ved siden af en bådebro, så man kunne ligge på broen og lytte til træet. Det var som om, træet havde forbindelse med det der lå under jorden, og nogle gange syntes jeg, der kom små underjordiske væsener frem nede i vandet.

Så længe jeg kan huske, har træer fascineret mig. Det er jeg ikke ene om.

Et træ fortæller historier, hvis man åbner sit sind og lytter. Et træ kan helbrede, hvis man lægger hånden på dets bark og giver træet og sig selv lov til at sanse dets vibrationer. Et

træ kan være en ven, man betror sine inderste tanker. At omfavne et træ er at give og få et vederkvægende kram.

Fra Arilds tid og overalt i Verden har mennesker opfattet træer som en del af deres spirituelle liv.

Kom med på en rundrejse og jeg skal fortælle dig, hvordan folk over hele kloden har følt sig knyttet til træer og deres symbolske betydning.

Vi kan starte her i Norden. *Ygdrasil* var verdens træet. Det stod fra Verdens skabelse. Det visner og forgår i Ragnarok, men fødes og genopstår i en ny tid.

I første Mosebog møder vi *livets træ* og *kundskabens træ*. Alle 3 træer fortæller noget dybt grundlæggende om menneskets livsvilkår. Træer beskytter, men mytiske træer fortæller os også om de lidelser, den udvikling, vi skal gennemgå i livet. I biblen lærer vi, hvordan det koster at spise af kundskabens træ. Det fører til uddrivelse og lidelse, nødvendig for spirituel udvikling. Odin hænger sig med hovedet nedad i Ygdrasils grennet for at kunne mestre runernes magiske kraft. For at opnå den indsigt, må han ofre sig til sig selv. Han gennemborer sig selv med et spyd på sit offertræ, og her hænger han uden mad og drikke i 9 døgn, indtil al hans egen kraft har samlet sig indad og nedad.

Tar' vi nu et hurtigt trip på vor rundrejse, finder vi prærieindianeres *soldans*, hvor unge mænd som del af deres udvikling hænges op i et træ og under dans skal slide sig løs. I Tarot spillet, som Jung kalder en rejse i selvudvikling, møder vi *Den hængte mand*. Osiris må ligeledes hænge i et træ i 3 døgn!

Fælles for nordboere og keltere er de hellige lunde af stor betydning, og når hekse mødes, danser de rundt om de hellige træer! *Under* træerne bor der ånder eller underjordiske væsener. Det finder vi eksempler på i såvel

Skandinavien og resten af Europa. Under elletræet bor elverfolket, og de hulryggede elverpiger kommer frem om natten og frister den ungersvend, der vover sig ind i skoven. Nægter han at danse med dem, kan de tage frygtelig hævn. Lindormen, som vi her i Norden kender som slægtning eller efterkommer af Midgårdsormen, bor under Lindetræet. Man skal passe godt på linden, for så længe træet trives, er ormen bundet sagde man i gamle dage. Trolde bor under tjørnen. Pas på ikke at skade tjørnen, så kommer de underjordiske efter dig!

I mange kulturer oplever vi, at træer har deres egen sjæl. I de gamle keltiske områder og det katolske Vesteuropa har man eksempler på, hvordan Jomfru Maria boede i et træ, og ofte var der hængt et billede af hende op i træet. For mig er det et typisk eksempel på en effektiv markedsføring af kristendommen, da det altid var et tidligere helligt træ, som Jomfru Maria tog bolig i.

*Du skal plante et træ.
Du skal gøre én gerning
som lever når du går i knæ
en ting som skal vare
og være til lykke og læ.*

*Du skal åbne dit jeg.
Du skal blive et eneste trin
på en videre vej.
Du skal være et led i en lod
som når ud over dig.*

*Du skal blomstre og dræ.
Dine frugter skal mætte
om så kun det simpleste kræ.
Du har del i en fremtid.
For den skal du plante et træ.*

Piet Hein

Sådan skriver vor danske poet og filosof, Piet Hein. Et træ kalder på fortid såvel som fremtid. Et træ får os til at forstå, at vi "hører til", at vi er en del af en sammenhæng. Det gamle træ fylder os med ærefrygt og respekt. Det er så meget ældre end os, og vil formodentlig være der for vore børn, oldebørn og deres børn igen. Det unge træ, som vi planter i vor tid, giver os "*del i en fremtid*".

For den skal vi "*plante et træ*" og værne om den jord, vi bebor.

Historikeren Mads Lidegaard har rejst Danmark rundt og opsøgt sagn om træer. Vi får at høre om kludetræet med hul i, som syge blev trukket gennem for at blive helbredt eller måske begynde livet forfra, hvis det var små børn. Majtræet finder han flere steder, træet vi har danset omkring og udført frugtbarheds ritualer. Vi hører om kongeege, trolde træer og uendeligt mange flere. Hans bog "*Danske træer fra sagn og tro*" er en glimrende rejseguide på ture i vort hjemland.

Jeg har selv boet på Ærø en årrække, og via mit venskab med den ærøske forfatter og lokalhistoriker Tove Kjærboe blev jeg bekendt med de træer, som kunne fortælle en historie.

Lindetræet på torvet i Ærøskøbing blev plantet i 1919, året før genforeningen fandt sted. Siden 1864 havde Ærø nemlig hørt til de sønderjyske hertugdømmer, så da 1ste verdenskrig sluttede, og de første rygter om genforeningen begyndte, skyndte man sig at plante lindetræet. De gæve Marstallere plantede en eg på havnen som minde om genforeningen.

I Tranderup foran kroen står der nogle brandlinde. De må ikke fjernes, for så vil kroen brænde!

Alle Ærøboere kender "Min svogers træ" som står på lille Rise bakke. Det underlige navn stammer fra en uldhandler, der var svoger til den mand, der ejede jorden, hvor træet stod, og da det højt agtede poppeltræ kunne ses fra alle verdenshjørner og derfor også blev brugt som sømærke, gav han det navnet "Min svogers træ". Under *digerdøden* også kaldet den sorte pest begravede man sine døde under nogle tjørnetræer på Drejø. Det var alment kendt, at tjørnen skulle holde smitten fra de døde mennesker og dyr nede i jorden.

Fra Ærø og Danmark drager vi videre på vor færd: I Indien hører kokosnødtræet og dets frugter til gudinden Sri, der stod for succes og velstand.

I den sydlige del af Kina havde hver landsby sit hellige træ, og man mente, at landsbyens grundlæggers sjæl boede i træet. Sådan var det også i Australien. Her mente *Dieri* stammen, at deres forfædre boede i bestemte hellige træer, som under ingen omstændigheder måtte fælles.

Jorden rundt ser vi også eksempler på, hvordan træer opleves som forbindelsesled mellem jord og himmel og mellem denne verden og den næste. I Maya kulturen var silke bomulds træet helligt. Træets rødder repræsenterede underverdenen, stammen verden her og nu, og bladene himlen. Medicinmænd eller shamaner fra Buryat og Altai i Centralasien klatrer op i et højt birketræ som del af deres indvielsesceremoni. Klatringen symboliserer åndens vej op mod himlen.

Afrikanere i Congo området var af den opfattelse, at alt i Universet kunne opdeles i to kategorier:

Mennesker, Guder og ufødte børn var *muntu*. Dyr, sten, mineraler og alt andet var *kintu*.

Træer, derimod, var *muntu*, fordi de -ligesom os mennesker - har rødder og et hoved, og vore forfædre bor i dem.

Globalt møder vi eksempler på, at en slægt, en landsby, en enkelt gård var forbundet med et helligt træ, eller livstræ, som det også kaldes. Hvis et træ visnede, døde mennesket eller slægten, og huggede nogen en gren af træet, visnede hans arm! Og i folkeeventyr, der som bekendt rejser verden rundt i forskellige genfortællinger, møder vi undertiden et træ, der kan fortælle de hjemmeblevne, hvordan det går en person på rejse.

I denne bog vil jeg fortælle dig om, hvad træ *du* hører til. De keltiske druider opdelte året i 13 måneder, en måned for hvert måneskifte af 28 dage = 364 + en navnløs dag. Til hver periode hørte et bestemt helligt træ. Ifølge keltisk tankegang har hvert træ en dryade, en ånd, som blev skabt af de første solstråler, der ramte jorden, længe før mennesket kom til. Træets ånd præger det menneske, som fødes i dets periode, og det er beskrivelsen af de 13 træer, og hvad de hver især betyder for dannelsen af *din* personlighed, du vil møde i denne måne astrologi.

I den solastrologi, de fleste af os kender mere eller mindre til, opfattes månen som det ubevidste, nærmest som månens irrationelle indflydelse på vort liv. Månen opfattes jo også som Yin – det kvindelige, og som kvinde er jeg blevet dybt inspireret af at betragte astrologien ud fra månens indflydelse. Man kan måske kalde det et studie i vort "skyggejeg", i vores ubevidste jeg, og det er denne fascination, denne inspiration, jeg gerne vil dele med jer i denne bog.

Jeg har malet 13 billeder, et til hver periode, en slags illustration, der viser det pågældende træ i vinterdragt, blade fra sommerens løvfang, og det dyr eller hellige genstand, der knytter sig til perioden jf. keltisk mytologi. Som billedkunstner har jeg valgt en gammel middelalder teknik. Alle illustrationer er tegnet med blyant, fikseret og

herefter har jeg givet hvert billede en tynd, tynd laving af den farve, der hører til lige netop den periode. De 13 billeder følger farvecirklen fra kølig, ren blå over forårets grønne og gule til sommerens varme farver, efterårets rødviolette og gyldne for at slutte med adventens lilla.

Inden jeg går over til at beskrive hvert enkelt træ, vil jeg gerne give dig en kort introduktion til keltisk tankegang, en kort beskrivelse af det samfund, de byggede op og som dansker synes jeg også det er spændende at kaste et sammenlignende blik på nordisk mytologi og samfundsbeskrivelse.